بخشى از ترجمه مقاله

عنوان فارسى مقاله:

چه زمانی انسان ها به خودی خود دیدگاه بینایی-فضایی یک فرد دیگر را می پذیرند؟ عنوان انگلیسی مقاله:

When Do Humans Spontaneously Adopt Another's Visuospatial Perspective?



توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، اینجا کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

General Discussion

The aim of this study was to investigate the underlying factors as well as boundary conditions that could lead to the spontaneous adoption of another person's VSP during social interactions. In a nutshell, we found that, throughout the course of five experiments, participants reliably adopted the VSP of a coacting confederate who sat in a 90° angle to the participants, as long as he was perceived as an intentionally acting agent.

More specifically, while performing an orthogonally arranged SR task (i.e., stimuli appeared vertically, while responses were given laterally), participants reliably showed a compatibility effect that corresponded to the confederate's visuospatial perspective. For example, if the confederate sat to the right of the participants, they were significantly faster to respond to an "up-right, downleft" mapping, compared with "up-left, down-right" and vice versa if the confederate sat to the left of the participants (Experiment 1). As the confederate performed a congruent SR task (that is, responding to a left stimulus with a left button press and vice versa) in close proximity to the participant in Experiment 1, we then investigated whether perceiving the confederate acting constituted a boundary condition for the effect to occur.

بحث کلی

هدف این مطالعه بررسی فاکتورهای زیرساختی و همچنین شرایط مرزی است که میتواند به پذیرش خود به خودی VSP فرد دیگر در طول تعاملات اجتماعی منجر شود. به طور خلاصه، ما دریافتیم که در طول پنج آزمایش، شرکت کنندگان به طور فابل اعتمادی VSP همکارانی را میپذیرند که در زاویه 90 درجهای شرکت کنندگان نشستهاند، تا زمانی که به عنوان یک عاملی درک شوند به صورت عمدی در حال انجام کاری است.

به طور ویژه، درحالی که یک وظیفه SR مرتبشده به صورت قانمه انجام می شود (یعنی محرک به صورت عمودی ظاهر می شود و پاسخها به صورت افقی)، شرکت کنندگان اثر سازگاری را نشان می دهند که با دیدگاه بینایی - فضایی همکاران مطابقت دارد. برای مثال، اگر همکاران در سمت راست شرکت کنندگان بنشینند، آنها در پاسخ به برنامه ریزی "بالا - راست، پایین - چپ" در مقایسه با "بالا - چپ، پایین - راست" سریع تر هستند، و بالعکس، اگر همکاران وظیفه متجانس SR را (یعنی، پاسخ به محرک چپ با فشردن دکمه چپ و بالعکس) در نزدیکی شرکت کننده در آزمایش 1 انجام دادند، ما بررسی کردیم که آیا درک همکاران از انجام یک کار شرایطی مرزی را برای رخ دادن اثر ایجاد می کند.



توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، اینجا کلیک غایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، اینجا کلیک نایید.